

РЕШЕНИЕ

№ 3925

гр. София, 15.07.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, VIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 19.06.2020 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Камелия Серафимова

ЧЛЕНОВЕ: Камелия Стоянова

Калин Куманов

при участието на секретаря Валентина Христова и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **2088** по описа за **2020** година докладвано от съдия Калин Куманов, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е касационно и е по реда на Глава дванадесета, чл.208-228 от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/, във вр.с чл. 63, ал. 1, изр.2 от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по касационна жалба на [фирма], ЕИК по Булстат:[ЕИК], подадена чрез адв.В., срещу Решение № 7809 от 10.01.2020 г. г., постановено от Софийския районен съд по НАХД № 9829/2019 21520/2018 г., потвърждаващо Наказателно постановление № К-14903/21.03.2019 г., издадено от Директора на Регионална дирекция за областите С., Софийска, К., П. и Б. към Главна дирекция "Контрол на пазара" при Комисията за защита на потребителите, с което на касатора за нарушение по чл.15, ал.1 от Закона за защита на потребителите /ЗЗП/, е наложена имуществена санкция в размер на 300 лв. на основание чл.200 и чл.233, ал.2 от същия закон.

В касационната жалба се навеждат подробни доводи за неправилност на атакуваното съдебно решение. Твърди се, че СРС е допуснал нарушение на материалния закон, тъй като не са били налице кумулативно изискуемите от закона предпоставки, а фактическите констатации не потвърждават вмененото му нарушение. Касаторът настоява, че нарушението е маловажно. От касационния съд се иска отмяна на решението и постановяване на ново, с което наказателното постановление да бъде отменено. В с.з. касаторът не изпраща представител.

Ответникът по касация – КЗП - чрез адв.К. е подал писмен отговор, в който взема

становище за неоснователност на касационната жалба, като са развити подробни съображения. За с.з. чрез адв.К. е представил писмено становище в подкрепа на искането си за оставяне в сила на съдебното решение и за присъждане на адвокатско възнаграждение.

Представителят на СГП изразява становище за неоснователност на касационната жалба.

Административен съд-София град, след като прецени събраните по делото доказателства, доводите и изразените становища на страните, прие за установено следното:

Касационната жалба е процесуално допустима, подадена в рамките на преклузивния срок по чл.63 ЗАНН, от надлежно упълномощен процесуален представител и при наличие на правен интерес от обжалване. Разгледана по същество, същата е неоснователна, като съображенията за това са следните:

Обжалваното съдебно решение е валидно и допустимо, като постановено по подадена в срок жалба срещу атакуваното наказателно постановление.

Установено е по делото, че на 19.11.2018 г. служители на КЗП са извършили проверка в търговски обект, представляващ денонощен магазин за хранителни стоки "НиБо", находящ се в [населено място], [улица], стопанисван от касационния жалбоподателя. На място проверяващите са установили, че за част от изложените в обекта стоки - слънчогледови семки - различни видове, вафли "К." - различни видове, червено вино "Мавруд"-А., чай от джинджирил "Уегуе", няма обявени продажни цени на рафтовете. За резултатите от проверката е съставен Констативен протокол № К-2682946/19.11.2018 г.

На 30.11.2018 г. на дружеството е съставен АУАН № К-14903/30.11.2018 г., в който установеното нарушение е квалифицирано по чл.15, ал.1 ЗЗП. Дружеството-жалбоподател е депозирало възражение вх.№ С-03-8008/03.12.2018 г., в което е изложило съображения, че дружеството не е нарушило разпоредбата на чл.15, ал.1 ЗЗП, като коментиралите стоки имат обявени цени, а по отношение на виното и чая установените от проверяващите стоки били преместени от клиенти при други по вид стоки.

Въз основа на съставения АУАН Директорът на Регионална дирекция за областите С., Софийска, К., П. и Б. към Главна дирекция "Контрол на пазара" при Комисията за защита на потребителите е издал обжалваното пред СРС Наказателно постановление № К-14903/21.03.2019 г., с което на [фирма] е наложена имуществена санкция в размер на 300 лв. на основание чл.200 ЗЗП.

За да потвърди наказателното постановление, СРС е приел, че нарушението е безспорно доказано и АНО точно е приложил материалния закон.

Решението на първоинстанционния съд е правилно.

Материалноправната норма на чл.15, ал.1 ЗЗП визира задължение на търговеца предварително да постави на видно място в непосредствена близост до стоката нейната продажна цена. От събраните пред районния съд гласни доказателства и писмените такива, подробно обсъдени в мотивите на съдебния акт, се установява, че е липсвало обявяване цените на стоките на достъпно за клиента място и по подходящ за възприемане начин. Правилно първоинстанционният съд е отчел обстоятелството, че в случая се касае за формално нарушение, осъществено чрез бездействие. С основание Съдът не е кредитирал с доверие тезата на жалбоподателя и настоящ касатор, изразена и в показанията на св.С., че етикетите са разместени в хода на дейността на обекта,

предвид факта, че етикетите с цената са поставени под прозрачна лайсна. Недоказано е останало и твърдението за преместване на отделни артикули от стоките червено вино и чай от джинджифил от клиенти сред други по вид стоки. Същото е опровергано от показанията на св.Г., която е установила, че стоките са били подредени според вида им.

Следва да бъдат споделени мотивите на СРС и за обективния и безвиновен характер на отговорността, носена от юридическите лица, поради което субективната страна на деянието не подлежи на изследване.

Санкционната норма на чл.200 ЗЗП предвижда за нарушение на чл.15, ал.1 от закона на юридическите лица и едноличните търговци да се налага имуществена санкция в размер от 300 до 3000 лв. В случая е безспорно установено, че касационният жалбоподател не е обявил цените на описаните в НП стоки, следователно е реализирал състава на вмененото му нарушение. Имууществената санкция е наложена в законоустановения минимум.

Неоснователен е касационният довод за приложение на чл.28 ЗАНН в случая. Каза се по-горе, че нарушението на чл.15, ал.1 ЗЗП е формално, застрашават се обществените отношения, свързани със защитата на потребителите и по-точно - привеждането на потребителската стока в съответствие с договора за продажба в законово определен срок. Процесното нарушение не се отличава с по-ниска степен на обществена опасност на деянието и дееца от всички останали нарушения от този вид. Не са налице изключителни по своя характер обстоятелства, които да обусловят наличието на маловажност на процесното деяние.

Като е достигнал до същите правни изводи и е потвърдил наказателното постановление, СРС е постановил правилно решение, което следва да бъде оставено в сила.

С оглед изхода на спора ответникът по касация принципно има право на разноски. Същите обаче не следва да му бъдат присъдени, тъй като в касационното производство същият е бил защитаван от адвокат, за който не е представен договор за правна защита и съдействие, от който да е видно договорено възнаграждение, нито доказателства за заплащане на същото. Без тези доказателства Съдът не може да се произнесе по основателността и доказаността на претенцията за разноски. Единствено по отношение на юрисконсултското възнаграждение размерът е нормативно определен по реда на чл.37 от Закона за правната помощ и съответната наредба на Министерския съвет. За претендираното адвокатско възнаграждение следва да са налице доказателства за договаряне и заплащане на същото, а в случая такива не са ангажирани.

Така мотивиран и на основание чл.221, ал.2, пр.1 от АПК, Съдът

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 7809 от 10.01.2020 г. г., постановено от Софийския районен съд по НАХД № 9829/2019 21520/2018 г.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.